

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 2 februari 2026
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 22CO26236 Rolnummer
Notitienummer parket BG66.97.726/2022

rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Kortrijk
Kamer K.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

wonende

in persoon

wonende te

in persoon

tegen:

met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer

vertegenwoordigd door meester advocaat te

met maatschappelijke zetel gevestigd te
Ingeschreven onder het ondernemingsnummer

vertegenwoordigd door meester advocaat te

, geboren , ingeschreven te
van Belgische nationaliteit, RRN:

bijgestaan door meester , advocaat te

, met maatschappelijke zetel gevestigd te
, Ingeschreven onder het ondernemingsnummer

vertegenwoordigd door meester , advocaat te

, geboren , ingeschreven te
van Belgische nationaliteit, RRN:

bijgestaan door meester , advocaat te

De beklaagden worden als dader/mededader in de zin van artikel 66 Sw. vervolgd voor de volgende feiten:

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door zonder voorafgaande omgevingsvergunning heras-hekkens te hebben geplaatst rondom het volledige perceel

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te , op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 11 december 2018 tot 31 december 2018
door

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door zonder voorafgaande omgevingsvergunning een verharding door middel van aangewalst steenpuin te hebben aangebracht.

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te , in de periode van 9 juni 2022 tot 20 juni 2022
door ,

C aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging

of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door zonder voorafgaande omgevingsvergunning de bodem te hebben verhard door middel van aangewalst steenpuin met de bedoeling er bouwmaterialen op te slaan waardoor de bestemming wijzigt van onbebouwd perceel naar een opslagplaats van bouwmaterialen

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 9 juni 2022 tot 20 juni 2022
door

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door zonder voorafgaande omgevingsvergunning een grond aangelegd te hebben voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval, meer bepaald de bodem te hebben verhard door middel van aangewalst steenpuin met de bedoeling er bouwmaterialen op te slaan

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te , in de periode van 9 juni 2022 tot 20 juni 2022
door

E plaatsen of wijzigen van publiciteitsinrichtingen of uithangborden zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening, het aanbrengen of plaatsen van een publiciteitsinrichting, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door zonder voorafgaande omgevingsvergunning een grote banner met reclame en publiciteitsvlaggen te hebben geplaatst

(art. 4.1.1, 3° en 9°, 4.2.1, 9°, 4.2.2., 4.2.3, 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1° en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1° a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

te , op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2022 tot 15 september 2022

F stakingsbevel

in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding, handelingen verder te hebben uitgevoerd,

namelijk in strijd met het op 17 juni 2022 door de omgevingsambtenaar van de stad Oostende mondeling en schriftelijk opgelegde bevel tot staking vergunningsplichtige bouwwerken verder te hebben uitgevoerd

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.2.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te , minstens op 17 juni 2022
door

G onroerend erfgoed

bij inbreuk op artikel 6.4.3 van het Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, strafbaar gesteld door artikel 11.2.2, al. 1, 7° en 8° van hetzelfde decreet, beschermde goederen te hebben ontsierd, te hebben beschadigd, te hebben vernield of andere handelingen te hebben gesteld die de erfgoedwaarde ervan aantasten,

meer bepaald het bij koninklijk besluit van 6 juli 1976 definitief beschermd cultuurhistorisch landschap ' door de bodem van het perceel gelegen tussen
zelf te hebben verhard door middel van aangewalst steenpuin,
het perceel te hebben omheind met heras-hekkens en er publiciteit te hebben aangebracht

te , op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 11 december 2018 tot 15 september 2022
door

H onroerend erfgoed

bij inbreuk op artikel 6.4.4. §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en op artikel 6.2.3 en 6.2.6, 3°, 5°, 6° en 8° van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, strafbaar gesteld door artikel 11.2.2, al. 1, 3° en 11° van het Onroerenderfgoeddecreet, handelingen aan of in beschermde goederen opgelijst door de Vlaamse Regering of opgenomen in het beschermingsbesluit waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning, geen milieuvergunning overeenkomstig het decreet van 28 juni 1995 betreffende de milieuvergunning of geen vergunning, geen toelating, geen machtiging, geen ontheffing of geen afwijking overeenkomstig het Bosdecreet dd. 13 juni 1990 of het decreet dd. 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu vereist is, te hebben uitgevoerd zonder of in strijd met de toelating van het agentschap of in voorkomend geval van de erkende onroerenderfgoedgemeente waar het beschermde goed ligt tenzij zij zijn vrijgesteld in een overeenkomstig 8.1.1. goedgekeurd beheersplan,

meer bepaald de bodem van het perceel gelegen tussen
dat voorkomt op het beschermingsbesluit van 6 juli 1976 inzake het definitief beschermd cultuurhistorisch landschap ' te hebben verhard door middel van
aangewalst steenpuin, het perceel te hebben omheind met heras-hekkens en er publiciteit te hebben aangebracht

te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 11 december 2018 tot 15 september 2022
door _____

Met de omstandigheid dat de in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijven (A, B, C, D, E en F) in hoofde van de

gepleegd werden door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen verkoopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

(art. 6.2.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: grond, 2ha 1a 63ca (perceel 43B) en woeste grond, 57a 47ca (perceel

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als _____ voor de geheelheid in volle eigendom
ingevolge aankoop jegens _____ door _____ bij akte
verleden voor notaris _____ te _____ op 11 december 2018, gevolgd door inbreng door _____
in _____ bij akte verleden voor notaris _____ te _____ op 5
mei 2020.

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding op 6 januari 2025 betekend aan de eerste beklaagde.

Gelet op de dagvaarding op 6 januari 2025 betekend aan de tweede beklaagde.

Gelet op de dagvaarding op 24 november 2024 betekend aan de derde beklaagde.

Gelet op de dagvaarding op 6 januari 2025 betekend aan de vierde beklaagde.

Gelet op de dagvaarding op 24 november 2024 betekend aan de vijfde beklaagde.

De dagvaarding werd op 13 januari 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid met als referentie

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De afgesproken conclusietermijnen werden bekrachtigd en de zaak werd voor behandeling vastgesteld op de zitting van 15 december 2025.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting 15 december 2025.

De burgerlijke partij _____ werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De burgerlijke partij _____ werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

Het openbaar ministerie werd gehoord in zijn vordering.

De eerste beklaagde werd vertegenwoordigd door haar raadsman die werd gehoord in haar middelen en besluiten.

De tweede beklaagde werd vertegenwoordigd door raadsman die werd gehoord in haar middelen en besluiten.

De derde beklaagde was aanwezig en werd bijgestaan door zijn raadsman die werd gehoord in zijn

middelen en besluiten.

De vierde beklaagde werd vertegenwoordigd door haar raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De vijfde beklaagde was aanwezig en werd bijgestaan door zijn raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en de stukken neergelegd door partijen.

A. OP STRAFGEBIED

1. DE FEITEN EN VOORGAANDEN

1.1. Op 17 juni 2022 begaf , verbalisant ruimtelijke ordening vergezeld door twee collega's verbalisanten ruimtelijke ordening van , zich naar het perceel gelegen te

Het betreft een open terrein zonder overdekte constructies.

Vanop het openbaar terrein werd vastgesteld dat een bulldozer en een wals werkzaamheden aan het uitvoeren waren.

Samen met de collega's verbalisanten betrad hij het terrein. Hij stelde vast dat de bodem verhard was en bestond uit aangewalst gebroken steenpuin.

Het terrein was voor ongeveer 1/3 onverhard. In deze zone waren de bulldozer en de wals werken aan het uitvoeren.

Aan de rand van de reeds aangebrachte verharding stelde hij hopen steenpuin vast die nog open te spreiden en te walsen waren.

Aan de zuidoostzijde van de verharding stelde hij de aanwezigheid van een berg aarde vast met daarop een kraan.

De verbalisant begaf zich naar de bulldozer en de wals. Hij stelde zichzelf en zijn collega's voor aan de machinisten. Hij lichtte hen in over de vergunningsplicht van de werkzaamheden in uitvoering.

Hij beval de staking van de uitvoering van de werken en lichtte hen in over het stakingsbevel.

Hierna nam hij contact op met , verantwoordelijke van de firma en lichtte hem in over het stakingsbevel.

Terwijl hij foto's en afmetingen van het terrein nam werd hij benaderd door

Hij stelde zich voor en lichtte hen in over het stakingsbevel.

Op verzoek van werd het stakingsbevel schriftelijk ter kennis gebracht en nam de verbalisant contact op met

Zij verklaarden de werken uit te voeren in opdracht van het Agentschap onroerend erfgoed om bouwmaterialen op te slaan op de verharding die in uitvoering is.

Vervolgens werd hij telefonisch in contact gebracht met

Deze verklaarde spontaan hem persoonlijk te zullen dagvaarden en de geleden schade tot de laatste euro aan hem persoonlijk te zullen terugvorderen.

Hierna nam hij samen met zijn collega's opmetingen van het terrein.

Na enige tijd werd hij opnieuw benaderd door . Hij lichtte hen toe dat de werken niet verder konden worden uitgevoerd.

Hierop verklaarden de betrokkenen de werken te zullen verderzetten.

De verbalisant stelde vast dat de bulldozer en de wals zich terug van hun geparkeerde plaats naar de onverharde zone begaven waar zij de werken verderzetten.

Na het nemen van foto's en het aanplakken van de schriftelijke kennisgeving van het stakingsbevel verliet hij het terrein.

De zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin besloeg een oppervlakte van circa 12.560 m².

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m². De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Om verdere schade aan de goede ruimtelijke ordening te voorkomen werd een stakingsbevel uitgevaardigd.

Ongeveer één uur na het uitvaardigen van het stakingsbevel werden de werkzaamheden verdergezet (Kaft 1, BG66.97.726/22, stukken 1 tot 24).

1.2. Per brief d.d. 8 juni 2022 van het Agentschap onroerend erfgoed werd op de hoogte gebracht dat er op het terrein gelegen te afsluitingen geplaatst waren, publiciteit was aangebracht, grond werd afgegraven en grond en materialen werden gestort.

De uitgevoerde werken werden beschouwd als de inrichting van een werfplaats.

werd verzocht om de werfinrichting op de percelen (volledig te verwijderen, namelijk het afvoeren van alle aangevoerde en gestorte materialen (grond, bouwmaterialen en machines) en het verwijderen van de afsluiting en de publiciteitsbanners. De herstelwerkzaamheden dienden tegen 1 september 2022 voltooid te zijn (stukken 26 en 27).

1.3. Op 30 juni 2022 werd het stakingsbevel d.d. 17 juni 2022 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd (stukken 31 tot 33).

1.4. Op 21 juni 2022 stelde , verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat het terrein volledig verhard was (stukken 35 tot 39).

1.5. Op 15 september 2022 stelde , verbalisant ruimtelijk ordening vast, dat het terrein afgesloten was door middel van hekkens. Het terrein was volledig verhard met gebroken steenpuin. Op een klein deel van het terrein was betonafval gestort. Een passerende arbeider deelde spontaan mee dat men daar betonmolens reinigde en dat het beton daarvan afkomstig was (stukken 40 tot 43).

1.6. Tijdens zijn verhoor verklaarde de inhoud van het proces-verbaal te betwisten. Het ging niet om stedenbouwkundige handelingen. Zij waren zich van geen kwaad bewust. Hij stelde gevolg te hebben gegeven aan de aanmaning en de interventies dezelfde dag te hebben stopgezet.

Rond 15 uur werden de werkzaamheden beëindigd en werden de graafmachines var verwijderd. Hij meende als een goede huisvader te hebben gehandeld. Na aankoop van het terrein werd dit omheind. Voor een werfafsluiting ter bescherming van de site was geen vergunning nog.

Er werd zo gehandeld om wanpraktijken te voorkomen. Er werd afval en puin opgeruimd en enkele zandhopen werden genivelleerd. De zandhopen waren ontstaan door werken aan het openbaar domein, namelijk de aanleg van de .

De aannemer van deze werken had gevraagd of het terrein ter beschikking kon worden gesteld voor de tijdelijke opslag tijdens de werken. Om de overheid te helpen werd dit toegestaan.

Tijdens het weghalen van de zandhopen werd ook puin (resten van oude gewelven) weggehaald. Het losliggend steenpuin werd genivelleerd.

Hij betwistte dat het terrein verhard werd. Er was een water- en worteldoorlatende toplaag met steenslag dat opwaaiend zand vermijdt (stukken 49 tot 51).

1.7. In een volgend proces-verbaal d.d. 4 oktober 2022 stelde , verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat het terrein omheind was door heras-hekkens en dat daarnaast op verschillende plaatsen vlaggenmasten waren geplaatst en dat op de hoek van het terrein een grote banner met reclame werd aangebracht (stukken 60 tot 63).

1.8. Op 18 januari 2023 stelde _____, verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat de verhardingen waren afgegraven. Deze waren verzameld op een berg op het terrein. Er werd achtergebleven steenpuin vastgesteld over de ganse oppervlakte van het terrein (stukken 65 tot 74).

1.9. In een navolgend proces-verbaal d.d. 30 januari 2023 stelde _____, verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat een groot deel van het steenpuin werd afgegraven en op een hoop werd geduwd. Er lagen nog grote steenbrokken op het hele terrein. Voor de omheining werd een aanvraag tot het bekomen van een omgevingsvergunning ingediend (stukken 81 tot 84).

Per brief d.d. 30 januari 2023 werden

aangemaand om het terrein in zijn oorspronkelijke staat te herstellen, namelijk het verwijderen van alle steenpuin van het terrein (stukken 85 tot 87).

1.10. Uit het navolgend proces-verbaal d.d. 3 april 2023 blijkt dat _____, verbalisant ruimtelijke ordening, zich ter plaatse in aanwezigheid van _____ naar het terrein begeven had. Zij stelde vast dat het terrein deels werd afgegraven. Zij zag dat het terrein nog bezaaid lag met steenpuin. Er was geen sprake van een deugdelijk herstel. Zij zag dat de vlaggenmasten, afsluiting en publiciteit nog steeds aanwezig waren op het terrein. Hiervoor was nog geen omgevingsvergunning afgeleverd (stukken 92 tot 95).

Per brief d.d. 30 maart 2023 werden

aangemaand om het terrein in zijn oorspronkelijke staat te herstellen, namelijk het verwijderen van alle steenpuin van het terrein (stukken 96 tot 98).

1.11. Op 21 juni 2023 stelde _____, verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat de bodemtoestand van het terrein ongewijzigd was gebleven sinds zijn plaatsbezoek van 18 januari 2023.

Hij stelde achtergebleven steenpuin vast over de ganse oppervlakte van het terrein. Het reeds afgegraven steenpuin lag nog steeds verzameld aan de zuidzijde van het terrein.

De vlaggen met publiciteit waren niet langer aanwezig. De betonnen sokkels waarin de vlaggenstokken in zaten waren wel nog aanwezig. De publiciteitsinrichting was niet langer aanwezig (stukken 99 tot 103).

1.12. Tijdens zijn verhoor verklaarde _____ dat de dagelijkse leiding van _____ in handen was van _____ en 2 operationele directeurs, namelijk _____ en _____ zichzelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die _____ uitvoert alsook voor de grondwerken. Er werd op 8 juni 2022 een overeenkomst afgesloten tussen _____ voor het nivelleren van het terrein. De werken werden op 9 juni 2022 gestart en beëindigd op 20 juni 2022.

_____ voerde vaak aannemingsopdrachten uit voor _____ of haar aanverwante vennootschappen. Er werd vanuit gegaan dat alle vergunningen voor het project waren afgeleverd. Op basis van de door _____ aangebrachte informatie werden de werken verdergezet. Het is pas op 24 juni 2022, het ogenblik van de kennisgeving van het aanvankelijk proces-verbaal, dat werd vastgesteld dat er geen vergunning was verleend.

Zonder de goedkeuring van _____ konden zij geen daden stellen die werden opgelegd door de herstelmaatregelen.

Halfweg de maand januari 2023 kregen zij de goedkeuring van _____ om de verhardingen opnieuw op te breken en het puin naar een afgelegen terrein te vervoeren.

Deze werkzaamheden werden op 19 januari 2023 uitgevoerd. Op 3 februari 2023 werden bijkomende zandhopen afgevoerd. Op 7 februari 2023 werden de werken uitgevoerd. Er werd een controleput gegraven van ongeveer 1 meter diep waar kon worden vastgesteld dat de ondergrond tot op die diepte vol zat met stenen. Dit puin kan niet afkomstig zijn van haar werkzaamheden omdat zij nooit op een dergelijke diepte afgravingen had moeten verrichten.

Hij stelde dat sinds 7 februari 2023 het terrein werd teruggebracht tot de staat van voor 9 juni 2022.

Hij verklaarde misleid te zijn geweest door (stukken 109 tot 163).

1.13. Op 15 maart 2024 werden door , verbalisant ruimtelijke ordening, vaststellingen verricht. Er werd vastgesteld dat het terrein volledig afgesloten was met heras-hekkens. Er werd op 15 december 2023 een omgevingsvergunning verleend om het terrein af te sluiten met robiniapanelen. De publiciteitsinrichting was verwijderd evenals de publiciteitsvlaggen. De betonnen sokkels voor de vlaggenmasten waren nog aanwezig. Over het ganse terrein was er nog achtergebleven steenpuin aanwezig. De berg met afgegraven verharding was ongewijzigd gebleven (stukken 164 tot 178).

1.14. Op 17 oktober 2022 stelde , inspecteur onroerend erfgoed verbonden aan de afdeling Handhaving vast dat het terrein gelegen aan afgesloten was met hekwerk. Vanop de openbare weg stelde zij vast dat het terrein volledig werd verhard met laag gebroken steepuin tot ongeveer 30 cm hoog. Het stakingsbevel werd genegeerd en over het gehele terrein werd steenpuin aangebracht en uitgespreid. Het terrein was omheind door heras-hekkens. Op verschillende plaatsen waren vlaggenmasten geplaatst en op de hoek van het terrein was een grote banner met reclame geplaatst. Per brief d.d. 8 juni 2022 werden de betrokkenen aangemaand om de werfinrichting, de afsluitingen en de publiciteitsbanners te verwijderen tegen uiterlijk 2 september 2022. Aan deze aanmaning werd geen gevolg gegeven (Kaft BG.66.EG.300014/2022, stukken 1 tot 11).

1.15. De raadsman van deelde per brief d.d. 20 juni 2023 hun standpunt mee betreffende het uitgevoerde herstel (stuk 20).

2. BEOORDELING VAN DE SCHULD

2.1. Tenlastelegging A ten aanzien van

2.1.1. stelt dat het niet bewezen is dat zij de opdrachtgever is geweest van de werken. Zij betoogt daarenboven dat zij pas eigenaar is geworden van de gronden bij inbreng in haar vermogen op 5 mei 2020. Daarenboven is er geen moreel noch een materieel bestanddeel bewezen.

Uit de gegevens van het strafdossier kan niet worden afgeleid dat tijdens de incriminatieperiode van 11 december 2018 tot 31 december 2018 eigenaar was van de desbetreffende grond en/of dat zij haar medewerking heeft verleend aan de feiten van de tenlastelegging.

De feiten van de tenlastelegging A zijn voor de beklaagde niet bewezen. wordt voor de feiten van de tenlastelegging A vrijgesproken.

2.1.2. stelt dat zij nooit eigenaar is geweest van de gronden gelegen aan

Zij stelt dat zij wel aandeelhouder is van de aandelen van maar dat zij niet bepaalt welke beslissingen worden genomen. Zij betoogt dat zij pas vanaf 18 december 2019 gedelegeerd bestuurder was in. Zij stelt dat noch het moreel noch het materieel element van het misdrijf is bewezen.

is sinds 19 december 2011 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die de gronden gelegen op 11 december 2018 heeft aangekocht. Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd

door met als vaste vertegenwoordiger.
Uit de verklaring van blijkt dat vrijwel onmiddellijk na de aankoop het terrein omheind werd met een werfafsluiting.
Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had inzake ruimtelijke ordening.
Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).
De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging A en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.
Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier en de verklaring van (cf. supra).

2.1.3. verwijst naar de Raamovereenkomst Publiek Private Samenwerking die op 21 juni 2010 werd afgesloten tussen enerzijds en anderzijds
Hij beroept zich op de bepalingen vermeld onder de rubriek A.3.1 Timing onderaan blz. 8 (stuk 4 beklagde) waarin wordt gesteld dat de private partner vanaf het moment waarop een bouwrecht zal worden gegeven zal instaan voor het plaatsen van de nodige afrasteringen voor de veiligheid, het bewaken, het opruimen en het verzekeren van de projectsites.
Hij stelt dat gezien de aanpalende projecten, de PPS-overeenkomst, het tijdelijk karakter en de noodzaak uit veiligheidsoverwegingen hij in de overtuiging was dat een afsluiting mocht worden geplaatst. De beklagde stelt dat er minstens sprake is van rechtsdwaling als schulduitsluitingsgrond.

is sinds 19 december 2011 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die de gronden gelegen op 11 december 2018 heeft aangekocht.
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door met als vaste vertegenwoordiger.
Uit de verklaring van blijkt dat vrijwel onmiddellijk na de aankoop het terrein omheind werd met een werfafsluiting.
Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had inzake ruimtelijke ordening.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt evenwel niet dat de beklagde het recht of/en de plicht had om een afsluiting te plaatsen.
De verwijzing naar de PPS-overeenkomst is in huidig geval niet dienend aangezien er op het ogenblik van het plaatsen van de hekkens nog geen bouwrecht was bekomen. De beklagde stelt niet dat het plaatsen van de hekkens valt onder handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning vereist is.

De beklagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging A en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier en de verklaring van (cf. supra).

2.2. Tenlastelegging B ten aanzien van

2.2.1. stelt dat het materieel en moreel bestanddeel van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in
die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen aan
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd
door met als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tussen
(stuk 1 Verhelst aannemingen) blijkt dat aan de opdracht
heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van
te nivelleren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.

heeft als eigenaar toegestaan of aanvaard dat één van de misdrijven vermeld in
punt 1-6 werden gepleegd (art. 6.2.1.7° VCRO).

De beklaagde kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onwetendheid of kan geen onoverwinnelijke dwaling inroepen.

Het feit dat enkel werd verhoord doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verbalisanten.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving.
inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging B en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, verklaring van en de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022.

2.2.2. stelt dat het materieel en moreel element van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in
die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen aan
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd
doo met als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tusser en
(stuk 1) blijkt dat aan de opdracht
heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van
te nivelleren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.
werd bij het afsluiten van de overeenkomst onder andere vertegenwoordigd door
op haar beurt vertegenwoordigd door als vaste vertegenwoordiger.
Uit de verklaring var blijkt dat zij puin en afval hadden opgeruimd en enkele zandhopen
hadden genivelleerd.
verklaarde dat er een water- en worteldoorlatende toplaag werd aangebracht.

Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had
inzake ruimtelijke ordening.
Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving in-
zake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de
rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022).
De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de
waarneming van haar belangen.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging B en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de af-
gesloten overeenkomst d.d. 8 juni 2022 en de verklaring van (cf. supra).

2.2.3. betwist dat een vergunningsplichtige verharding werd aangebracht op het ter-
rein.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren
werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard
met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².
De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer

20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1 1° b) VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrichten, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat.

Artikel 4.1.1 3° VCRO verstaat onder constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat het aangebrachte steenpuin een verharding betreft in de zin van de VCRO waarvoor geen omgevingsvergunning werd verleend.

Het woord verharding wordt in het Groot Woordenboek der Nederlandse taal van Dale omschreven als 'het verharden'. Verharden wordt omschreven als hard maken, bijvoorbeeld een weg met puin verharden.

Het feit of de aangewaste puinlaag al dan niet water doorlaat doet hieraan geen afbreuk aangezien de natuurlijke bodem afgedekt werd.

De beklaagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging B en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier en de verklaring van (cf. supra).

2.2.4. stelt dat er geen sprake is van de aanleg van een vergunningsplichtige verharding en betwist de feiten van de tenlastelegging.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1 1° b) VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrichten, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat.

Artikel 4.1.1 3° VCRO verstaat onder constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat het aangebrachte steenpuin een verharding betreft in de zin van de VCRO waarvoor geen omgevingsvergunning werd verleend.

Het woord verharding wordt in het Groot Woordenboek der Nederlandse taal van Dale omschreven als 'het verharden'. Verharden wordt omschreven als hard maken, bijvoorbeeld een weg met puin verharden.

Het feit of de aangewalste puinlaag al dan niet water doorlaat doet hieraan geen afbreuk aangezien de natuurlijke bodem afgedekt werd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door

Tijdens zijn verhoor verklaarde	dat de dagelijkse leiding van	in
handen was van	en 2 operationele directeurs, namelijk	en hij-
zelf.		

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

Het moreel toerekenbaar feit kan worden gepleegd door een orgaan van de rechtspersoon, maar ook door een eigen werknemer of een werknemer van een onderneming waaraan de rechtspersoon zijn opdracht heeft toevertrouwd.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De beklaagde die als aannemingsonderneming voldoende vertrouwd is met grond- en bouwwerkzaamheden kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat zij aan haar onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die zij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging B en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de
aannemingsovereenkomst en de verklaring van (cf. supra).

2.2.5. stelt dat er geen sprake is van de aanleg van een vergunningsplichtige verharding
en betwist de feiten van de tenlastelegging.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren
werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte =
VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard
met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer
20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1 1° b) VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor ste-
denbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrich-
ten, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat.

Artikel 4.1.1 3° VCRO verstaat onder constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting,
een verharding al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond
bevestigd of op de grond steunend omwille van stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven lig-
gen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig on-
dergronds.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat
de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat het aangebrachte steenpuin een verharding betreft in de zin van de
VCRO waarvoor geen omgevingsvergunning werd verleend.

Het woord verharding wordt in het Groot Woordenboek der Nederlandse taal van Dale omschreven
als 'het verharden'. Verharden wordt omschreven als hard maken, bijvoorbeeld een weg met puin
verharden.

Het feit of de aangebrachte puinlaag al dan niet water doorlaat doet hieraan geen afbreuk aangezien
de natuurlijke bodem afgedekt werd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd
vertegenwoordigd door

Tijdens zijn verhoor verklaarde	dat de dagelijkse leiding van	in
handen was van	en 2 operationele directeurs, namelijk	en hij-
zelf.		

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die
uitvoert alsook voor de grondwerken.

De beklaagde die leidinggevende is in de vennootschap is voldoende ver-
trouwd met grond- en bouwwerkzaamheden en kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroe-
pen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging B en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de aannemingsovereenkomst en de verklaring van (cf. supra).

2.3. Tenlastelegging C ten aanzien van

2.3.1. stelt dat het materieel en moreel bestanddeel van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door met als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tussen en (stuk 1) blijkt dat aan de opdracht heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van te nivelleren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.

heeft als eigenaar toegestaan of aanvaard dat één van de misdrijven vermeld in punt 1-6 werden gepleegd (art. 6.2.1.7° VCRO).

De beklaagde kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onwetendheid of kan geen onoverwinnelijke dwaling invoeren.

Het feit dat enkel werd verhoord doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verbalisanten.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt. De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging C en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, verklaring van en de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022.

2.3.2. stelt dat het materieel en moreel element van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in
die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen aan
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd
door als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tussen en
(stuk 1) blijkt dat aan de opdracht
heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van
te nivelleren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.
werd bij het afsluiten van de overeenkomst onder andere vertegenwoordigd door
op haar beurt vertegenwoordigd door als vaste vertegenwoordiger.

Uit de verklaring van blijkt dat zij puin en afval hadden opgeruimd en enkele zandhopen
hadden genivelleerd.

verklaarde dat er een water- en worteldoorlatende toplaag werd aangebracht.

Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had
inzake ruimtelijke ordening.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving in-
zake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de
rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de
waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging C en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de af-
gesloten overeenkomst d.d. 8 juni 2022 en de verklaring van (cf. supra).

2.3.3. betwist dat een vergunningsplichtige reliëfwijziging werd aangebracht op het terrein.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer

20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.4° VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrichten, het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagde het reliëf van het terrein aanmerkelijk heeft gewijzigd. Er werd steenpuin over de volledige oppervlakte van het terrein gestort. Naderhand werd het steenpuin aangewalst.

Het perceel werd volgens de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening opgehoogd met een puinlaag die varieerde van 10 cm tot 40 cm.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat [] verklaarde dat de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd. Hierdoor werd de bestemming van het terrein gewijzigd.

De beklaagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging C en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor [] bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier en de verklaring van [] (cf. supra).

2.2.4. Verhelst aannemingen nv stelt dat er geen sprake is van de aanleg van een vergunningsplichtige reliëfwijziging en betwist de feiten van de tenlastelegging.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.4° VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrichten, het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagde het reliëf van het terrein aanmerkelijk heeft gewijzigd. Er werd steenpuin over de volledige oppervlakte van het terrein gestort. Naderhand werd het steenpuin aangewalst.

Het perceel werd volgens de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening opgehoogd met een puinlaag die varieerde van 10 cm tot 40 cm.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat _____ verklaarde dat de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd. Hierdoor werd de bestemming van het terrein gewijzigd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door _____

Tijdens zijn verhoor verklaarde _____ dat de dagelijkse leiding van _____ in handen was van _____ en 2 operationele directeurs, namelijk _____ en hijzelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

Het moreel toerekenbaar feit kan worden gepleegd door een orgaan van de rechtspersoon, maar ook door een eigen werknemer of een werknemer van een onderneming waaraan de rechtspersoon zijn opdracht heeft toevertrouwd.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022, _____).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van _____ en de waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De beklaagde die als aannemingsonderneming voldoende vertrouwd is met grond- en bouwwerkzaamheden kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat zij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die zij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging C en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor _____ bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de aannemingsovereenkomst en de verklaring van _____ (cf. supra).

2.3.5. _____ stelt dat er geen sprake is van de aanleg van een vergunningsplichtige reliëfwijziging en betwist de feiten van de tenlastelegging.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren

werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.4° VCRO bepaalt dat niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, mag verrichten, het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

Contractueel werd een dikte van 20 cm voorzien. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat de dikte van de laag varieerde tussen 40 cm en 10 cm.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagde het reliëf van het terrein aanmerkelijk heeft gewijzigd. Er werd steenpuin over de volledige oppervlakte van het terrein gestort. Naderhand werd het steenpuin aangewalst.

Het perceel werd volgens de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening opgehoogd met een puinlaag die varieerde van 10 cm tot 40 cm.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat _____ verklaarde dat de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd. Hierdoor werd de bestemming van het terrein gewijzigd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door _____

Tijdens zijn verhoor verklaarde _____ dat de dagelijkse leiding van _____ in handen was van _____ en 2 operationele directeurs, namelijk _____ en hijzelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

De beklaagde die leidinggevende is in de vennootschap _____ is voldoende vertrouwd met grond- en bouwwerkzaamheden en kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging C en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor _____ bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de aannemingsovereenkomst en de verklaring van _____ (cf. supra).

2.4. Tenlastelegging D ten aanzien van

2.4.1. stelt dat het materieel en moreel bestanddeel van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

Versluys Invest nv is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen .
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door met als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tussen en
(stuk 1) blijkt dat aar de opdracht heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van te nivelleren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.

heeft als eigenaar toegestaan of aanvaard dat één van de misdrijven vermeld in punt 1-6 werden gepleegd (art. 6.2.1.7° VCRO).
De beklaagde kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onwetendheid of kan geen onoverwinnelijke dwaling invoeren.

Het feit dat enkel werd verhoord doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verbalisanten.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).
De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.
Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving.
inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging D en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, verklaring van en de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022.

2.4.2. stelt dat het materieel en moreel element van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen .
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door als vaste vertegenwoordiger.

Uit de overeenkomst d.d. 8 juni 2022 afgesloten tussen
(stuk 1) blijkt dat aan de opdracht

heeft gegeven om het terrein gelegen ter hoogte van
te nivellieren en mengpuin te leveren en te plaatsen met een dikte van 20 cm.
Oosteroever nv werd bij het afsluiten van de overeenkomst onder andere vertegenwoordigd door
op haar beurt vertegenwoordigd door als vaste vertegenwoordiger.
Uit de verklaring var blijkt dat zij puin en afval hadden opgeruimd en enkele zandhopen
hadden genivelleerd.
verklaarde dat er een water- en worteldoorlatende toplaag werd aangebracht.

Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had
inzake ruimtelijke ordening.
Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving in-
zake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de
rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,
De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de
waarneming van haar belangen.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging D en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor
bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van het verbalisanten, het fotodossier, de
afgesloten overeenkomst d.d. 8 juni 2022 en de verklaring var (cf. supra).

2.4.3. betwist dat hij een inbreuk heeft gepleegd op artikel 4.2.1.5° a) VCRO.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivellieren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.5° a) VCRO bepaalt dat een vergunning vereist is voor het gewoonlijk gebruik, de aanleg of de inrichting van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat verklaarde dat
de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd.

Het feit dat niet werd vastgesteld dat er bouwmaterialen op het terrein werden opgeslagen doet

geen afbreuk aan het feit dat terrein werd ingericht met het oog op het opslaan van materialen.

De beklaagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging D en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de verklaring van en de mededeling van (cf. supra).

2.4.4. Verhelst aannemingen nv stelt dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 4.2.1.5° a) VCRO.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.5° a) VCRO bepaalt dat een vergunning vereist is voor het gewoonlijk gebruik, de aanleg of de inrichting van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat verklaarde dat de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd.

Het feit dat niet werd vastgesteld dat er bouwmaterialen op het terrein werden opgeslagen doet geen afbreuk aan het feit dat terrein werd ingericht met het oog op het opslaan van materialen.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd aanneminger vertegenwoordigd door

Tijdens zijn verhoor verklaarde dat de dagelijkse leiding van in handen was van en 2 operationele directeurs, namelijk en hijzelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

Het moreel toerekenbaar feit kan worden gepleegd door een orgaan van de rechtspersoon, maar ook door een eigen werknemer of een werknemer van een onderneming waaraan de rechtspersoon zijn opdracht heeft toevertrouwd.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de

rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022, De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen. De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De beklaagde die als aannemingsonderneming voldoende vertrouwd is met grond- en bouwwerkzaamheden kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling. Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat zij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan. De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die zij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging D en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de aannemingsovereenkomst, de mededeling van en de verklaring van (cf. supra).

2.4.5. stelt dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 4.2.1.5° VCRO.

Uit de bewoordingen van de aannemingsovereenkomst d.d. 8 juni 2022 blijkt dat de uit te voeren werken bestonden uit:

- nivelleren terrein, exclusief afvoer grond aan 0,48€/m², oppervlakte = VH 20.251,280 m²;
- leveren en plaatsen van mengpuin 0/56, dikte = 20 cm aan 2,50 euro/m². oppervlakte = VH 20.251,280 m².

De verbalisant ruimtelijke ordening stelde op 17 juni 2022 vast dat de zone die reeds werd verhard met het gebroken steenpuin een oppervlakte van circa 12.560 m² besloeg.

De zone waar de verharding nog aan te brengen was besloeg een oppervlakte van circa 7.500 m².

De totale oppervlakte van de zone waar de handelingen in uitvoering waren besloeg ongeveer 20.060 m².

De dikte van de reeds aangebrachte verharding varieerde van 0,40 m naar 0,10 m.

Artikel 4.2.1.5° a) VCRO bepaalt dat een vergunning vereist is voor het gewoonlijk gebruik, de aanleg of de inrichting van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval.

Uit de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat verklaarde dat de handelingen werden uitgevoerd om de bouwmaterialen op te slaan op de verharding die werd uitgevoerd.

Het feit dat niet werd vastgesteld dat er bouwmaterialen op het terrein werden opgeslagen doet geen afbreuk aan het feit dat terrein werd ingericht met het oog op het opslaan van materialen.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door .

Tijdens zijn verhoor verklaarde dat de dagelijkse leiding van in

handen was van _____ en 2 operationele directeurs, namelijk _____ en hij-zelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

De beklaagde die leidinggevende is in de vennootschap _____ is voldoende vertrouwd met grond- en bouwwerkzaamheden en kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging D en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor _____ bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten, het fotodossier, de aannemingsovereenkomst, de mededeling van _____ en de verklaring van _____ (cf. supra).

2.5. Tenlastelegging E ten aanzien van

2.5.1. _____ stelt dat het materieel en moreel bestanddeel van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

_____ is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in _____ die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen _____ .
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder _____ vertegenwoordigd door _____ met _____ als vaste vertegenwoordiger.

Per brief d.d. 8 juni 2022 van het Agentschap onroerend erfgoed werd _____ op de hoogte gebracht dat er op het terrein gelegen te _____ afsluitingen geplaatst waren, publiciteit was aangebracht, grond werd afgegraven en grond en materialen werden gestort.

De uitgevoerde werken werden beschouwd als de inrichting van een werfplaats.

_____ werd verzocht om de werfinrichting op de percelen _____ volledig te verwijderen, namelijk het afvoeren van alle aangevoerde en gestorte materialen (grond, bouwmaterialen en machines) en het verwijderen van de afsluiting en de publiciteitsbanners. De herstelwerkzaamheden dienden tegen 1 september 2022 voltooid te zijn.

_____ heeft als eigenaar toegestaan of aanvaard dat één van de misdrijven vermeld in punt 1-6 werden gepleegd (art. 6.2.1.7° VCRO).

De beklaagde kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onwetendheid of kan geen onoverwinnelijke dwaling inroepen.

Het feit dat enkel _____ werd verhoord doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verbalisanten.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het

gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).
De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.
De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging E en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.5.2. stelt dat het materieel en moreel element van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

Versluys Invest nv is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen

Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door met als vaste vertegenwoordiger.

Per brief d.d. 8 juni 2022 van het Agentschap onroerend erfgoed werd op de hoogte gebracht dat er op het terrein gelegen te afsluitingen geplaatst waren, publiciteit was aangebracht, grond werd afgegraven en grond en materialen werden gestort.

De uitgevoerde werken werden beschouwd als de inrichting van een werfplaats.

Vuurtorendok nv werd verzocht om de werfinrichting op de percelen

volledig te verwijderen, namelijk het afvoeren van alle aangevoerde en gestorte materialen (grond, bouwmaterialen en machines) en het verwijderen van de afsluiting en de publiciteitsbanners. De herstelwerkzaamheden dienden tegen 1 september 2022 voltooid te zijn.

Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had inzake ruimtelijke ordening.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging E en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.5.3. stelt dat hij in de overtuiging was dat een publiciteitspaneel zonder omgevingsvergunning kon worden geplaatst.

De beklaagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging E en de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.6. Tenlastelegging F ten aanzien van

2.6.1. Op 17 juni 2022 begaf , verbalisant ruimtelijke ordening vergezeld door twee collega's verbalisanten ruimtelijke ordening van , zich naar het perceel gelegen ().

Het betreft een open terrein zonder overdekte constructies.

Vanop het openbaar terrein werd vastgesteld dat een bulldozer en een wals werkzaamheden aan het uitvoeren waren.

Samen met de collega's verbalisanten betrad hij het terrein. Hij stelde vast dat de bodem verhard was en bestond uit aangewalst gebroken steenpuin.

Het terrein was voor ongeveer 1/3 onverhard. In deze zone waren de bulldozer en de wals werken aan het uitvoeren.

Aan de rand van de reeds aangebrachte verharding stelde hij hopen steenpuin vast die nog open te spreiden en te walsen waren.

Aan de zuid-oostzijde van de verharding stelde hij de aanwezigheid van een berg aarde vast met daarop een kraan.

De verbalisant begaf zich naar de bulldozer en de wals. Hij stelde zichzelf en zijn collega's voor aan de machinisten. Hij lichtte hen in over de vergunningsplicht van de werkzaamheden in uitvoering.

Hij beval de staking van de uitvoering van de werken en lichtte hen in over het stakingsbevel.

Hierna nam hij contact op met de , verantwoordelijke van de , en lichtte hem in over het stakingsbevel.

Terwijl hij foto's en afmetingen van het terrein nam werd hij benaderd door en . Hij stelde zich voor en lichtte hen in over het stakingsbevel.

Op verzoek van werd het stakingsbevel schriftelijk ter kennis gebracht en nam de verbalisant contact op met .

Zij verklaarden de werken uit te voeren in opdracht van het Agentschap onroerend erfgoed om bouwmaterialen op te slaan op de verharding die in uitvoering is.

2.6.2. Op 30 juni 2022 werd het stakingsbevel d.d. 17 juni 2022 door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd (stukken 31 tot 33).

2.6.3. , en stellen dat het stakingsbevel niet tijdig werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur waardoor het vervallen is.

2.6.4. Het stakingsbevel heeft onmiddellijke uitwerking maar dient op straffe van verval te worden bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur binnen een termijn van acht dagen na de betekening van het proces-verbaal (art. 6.4.4.§3 VCRO).

Bij gebreke van een tijdige bekrachtigingsbeslissing verliest het stakingsbevel van rechtswege zijn uitwerking.

Het stakingsbevel dateert van 17 juni 2022 en werd pas op 30 juni 2022 bekrachtigd.

De afwezigheid van een tijdige bekrachtigingsbeslissing heeft als gevolg dat het stakingsbevel geen uitwerking heeft.

De feiten van de tenlastelegging F zijn voor
niet bewezen.
De beklaagden worden hiervoor vrijgesproken.

2.7. Tenlasteleggingen G en H ten aanzien van

2.7.1. is pas sinds 5 mei 2020 eigenaar van het desbetreffend terrein.

De rechtbank verbetert de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt voor

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 5 mei 2020 tot 15 september 2022'

De rechtbank verbetert de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt voor

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 9 juni 2022 tot 15 september 2022'

2.7.2. stelt dat het materieel en moreel bestanddeel van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder in
nv die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen aan
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd
door met als vaste vertegenwoordiger.

Per brief d.d. 8 juni 2022 van het Agentschap onroerend erfgoed werd op de
hoogte gebracht dat er op het terrein gelegen te : afslui-
tingen geplaatst waren, publiciteit was aangebracht, grond werd afgegraven en grond en materialen
werden gestort.

De uitgevoerde werken werden beschouwd als de inrichting van een werfplaats.

werd verzocht om de werfinrichting op de percelen
volledig te verwijderen, namelijk het afvoeren van alle aangevoerde en gestorte ma-
terialen (grond, bouwmaterialen en machines) en het verwijderen van de afsluiting en de publiciteits-
banners. De herstelwerkzaamheden dienden tegen 1 september 2022 voltooid te zijn.

heeft als eigenaar toegestaan of aanvaard dat één van de misdrijven vermeld in
punt 1-6 werden gepleegd (art. 6.2.1.7° VCRO).

De beklaagde kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onwetendheid of kan geen
onoverwinnelijke dwaling inroepen.

Het feit dat enkele werd verhoord doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verba-
lisanten.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei 2022,).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlasteleggingen G en H en de constitutieve bestanddelen van de misdrijven zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.7.3. stelt dat het materieel en moreel element van het misdrijf ontbreken en niet bewezen zijn.

is sinds 18 december 2019 bestuurder en gedelegeerd bestuurder ir die sinds 5 mei 2020 eigenaar is van de gronden gelegen aan .
Op het ogenblik van de feiten werd gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigd door met als vaste vertegenwoordiger.

Per brief d.d. 8 juni 2022 van het Agentschap onroerend erfgoed werd op de hoogte gebracht dat er op het terrein gelegen te afsluitingen geplaatst waren, publiciteit was aangebracht, grond werd afgegraven en grond en materialen werden gestort.

De uitgevoerde werken werden beschouwd als de inrichting van een werfplaats.

werd verzocht om de werfinrichting op de percelen (volledig te verwijderen, namelijk het afvoeren van alle aangevoerde en gestorte materialen (grond, bouwmaterialen en machines) en het verwijderen van de afsluiting en de publiciteitsbanners. De herstelwerkzaamheden dienden tegen 1 september 2022 voltooid te zijn.

Het is duidelijk dat betrokken was bij de bedrijfsvoering en beslissingsbevoegdheid had inzake ruimtelijke ordening.

Binnen de vennootschap was er een gebrek aan aandacht voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening wat een eigen strafrechtelijke fout van de vennootschap uitmaakt.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De feiten van de tenlastelegging G en H en de constitutieve bestanddelen van de misdrijven zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.7.4. stelt dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 6.4.3 van het onroerenderfgoeddecreet.

Hij betoogt dat de uitgevoerde werkzaamheden de beschermde goederen niet ontsieren, beschadigen of vernielen. Hij stelt dat het gaat om werken op maaiveldniveau die de betrokken erfgoedwaarden niet ontsieren.

De beklaagde kan niet betwisten dat het terrein gelegen is in het beschermd landschap ' waarop een algemeen bouwverbod rust.

In strijd met het Koninklijk Besluit van 6 juli 1976 werd het terrein verhard met een laag gebroken steenpuin, werden er heras-hekkens geplaatst en werd er publiciteit aangebracht (art. 3).

Spijts het mondeling gegeven stakingsbevel d.d. 17 juni 2022 werden de werkzaamheden verdergezet en werd het gebroken steenpuin over het gehele terrein aangebracht en verspreid.

Hierdoor werd het landschap van de beschermde omgeving ' ontsierd.

De verwijzing naar het vroeger gebruik van het desbetreffend terrein is voor de beoordeling van de feiten zoals weerhouden in de tenlasteleggingen niet relevant en niet aan de orde.

Door de verharding, de aanwezige vlaggenmasten en het publiciteitsbord werd het terrein ontsierd.

De beklaagde die voldoende vertrouwd is met bouw- en investeringsprojecten kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging G en H en de constitutieve bestanddelen van de misdrijven zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.7.5. stelt dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 6.4.3 van het onroerenderfgoeddecreet.

Zij betoogt dat de uitgevoerde werkzaamheden de beschermde goederen niet ontsieren, beschadigen of vernielen. Zij stelt dat het gaat om werken op maaiveldniveau die de betrokken erfgoedwaarden niet ontsieren.

De beklaagde kan niet betwisten dat het terrein gelegen is in het beschermd landschap ' waarop een algemeen bouwverbod rust.

In strijd met het Koninklijk Besluit van 6 juli 1976 werd het terrein verhard met een laag gebroken steenpuin, werden er heras-hekkens geplaatst en werd er publiciteit aangebracht (art. 3).

Spijts het mondeling gegeven stakingsbevel d.d. 17 juni 2022 werden de werkzaamheden verdergezet en werd het gebroken steenpuin over het gehele terrein aangebracht en verspreid.

Hierdoor werd het landschap van de beschermde omgeving ' ontsierd.

De verwijzing naar het vroeger gebruik van het desbetreffend terrein is voor de beoordeling van de feiten zoals weerhouden in de tenlasteleggingen niet relevant en niet aan de orde.

Door de verharding, de aanwezige vlaggenmasten en het publiciteitsbord werd het terrein ontsierd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door

Tijdens zijn verhoor verklaarde

dat de dagelijkse leiding van

in

handen was van en 2 operationele directeurs, namelijk en hij-zelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

Het moreel toerekenbaar feit kan worden gepleegd door een orgaan van de rechtspersoon, maar ook door een eigen werknemer of een werknemer van een onderneming waaraan de rechtspersoon zijn opdracht heeft toevertrouwd.

Het autonoom karakter van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon belet de rechter niet bij de beoordeling van de aanwezigheid van het moreel bestanddeel bij de rechtspersoon rekening te houden met het gedrag van de natuurlijke personen die handelen voor of namens de rechtspersoon. De rechtspersoon als fictieve entiteit handelt immers noodzakelijkerwijze via natuurlijke personen die hem juridisch of feitelijk besturen of voor zijn rekening optreden, zodat het gedrag van die personen bij de beoordeling van het moreel misdrijfbestanddeel van de rechtspersoon mee in aanmerking kan worden genomen (vgl. Cass. 24 mei).

De ten laste gelegde feiten kaderen in de verwezenlijking van het doel van en de waarneming van haar belangen.

De ten laste gelegde feiten zijn haar materieel toerekenbaar.

De beklaagde die als aannemingsonderneming voldoende vertrouwd is met grond- en bouwwerkzaamheden kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat zij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die zij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging G en H en de constitutieve bestanddelen van de misdrijven zijn voor bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

2.7.6. stelt dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 6.4.3 van het onroerendergoeddecreet.

Hij betoogt dat de uitgevoerde werkzaamheden de beschermde goederen niet ontsieren, beschadigen of vernielen. Hij stelt dat het gaat om werken op maaiveldniveau die de betrokken erfgoedwaarden niet ontsieren.

De beklaagde kan niet betwisten dat het terrein gelegen is in het beschermd landschap 'omgeving' waarop een algemeen bouwverbod rust.

In strijd met het Koninklijk Besluit van 6 juli 1976 werd het terrein verhard met een laag gebroken steenpuin, werden er heras-hekkens geplaatst en werd er publiciteit aangebracht (art. 3).

Spijts het mondeling gegeven stakingsbevel d.d. 17 juni 2022 werden de werkzaamheden verdergezet en werd het gebroken steenpuin over het gehele terrein aangebracht en verspreid.

Hierdoor werd het landschap van de beschermde omgeving 'ontsierd'.

De verwijzing naar het vroeger gebruik van het desbetreffend terrein is voor de beoordeling van de feiten zoals weerhouden in de tenlasteleggingen niet relevant en niet aan de orde.

Door de verharding, de aanwezige vlaggenmasten en het publiciteitsbord werd het terrein ontsierd.

Bij het afsluiten en ondertekenen van de aannemingsovereenkomst werd vertegenwoordigd door .

Tijdens zijn verhoor verklaarde dat de dagelijkse leiding van in

handen was van _____ en 2 operationele directeurs, namelijk _____ en hij-zelf.

Hij was verantwoordelijk voor een gedeelte van de infrastructuurwerken die uitvoert alsook voor de grondwerken.

Het feit dat de bestuurders van _____ niet werden verhoord doet hieraan geen afbreuk.

De beklaagde die leidinggevende is in de vennootschap _____ is voldoende vertrouwd met grond- en bouwwerkzaamheden en kan zich in de gegeven omstandigheden niet beroepen op onoverwinnelijke onwetendheid of dwaling.

Het is niet aangetoond dat de beklaagde gehandeld heeft als een redelijk en voorzichtig persoon en dat hij aan zijn onderzoeksplicht heeft voldaan.

De beklaagde had op zijn minst op voorhand zich kunnen en moeten informeren over de wettelijke bepalingen die hij diende na te leven. De beklaagde heeft nagelaten dit te doen.

De feiten van de tenlastelegging G en H en de constitutieve bestanddelen van de misdrijven zijn voor _____ bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de verbalisanten en het fotodossier.

3. BEROORDELING VAN DE STRAF EN STRAFMAAT

3.1. Ten aanzien van

3.1.1. De beklaagde verzocht de rechtbank om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies heeft verleend, te gelasten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde gezien de aard en de ernst van de feiten. Daarenboven toont de beklaagde op geen enkele wijze aan dat een veroordeling haar economische werking zou aantasten op een wijze die niet in verhouding staat tot de aard en de ernst van de feiten.

3.1.2. De beklaagde stelt dat de redelijke termijn werd overschreden.

De eerste vaststellingen in het dossier dateren van 17 juni 2022 en werden door de verbalisant ruimtelijke ordening vermeld in het proces-verbaal van 21 juni 2022.

De herstellvordering werd op 13 december 2022 overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 21 juni 2023 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een navolgend proces-verbaal opgesteld.

Op 21 februari 2024 werd door de procureur des Konings aan de _____ het verzoek gericht om over te gaan tot het verhoor van _____ en de persoon die deze persoon kan vertegenwoordigen.

Op 23 februari 2024 werden kadastrale bescheiden betreffende het onroerend goed opgevraagd.

Op 28 maart 2024 werd _____ verhoord en op 29 maart 2024 werd het proces-verbaal afgesloten.

Het proces-verbaal werd op 3 april 2024 overgemaakt en op 17 april 2024 ontvangen op het parket West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het bevel tot dagvaarding werd op 7 november 2024 opgesteld door de procureur des Konings.

De dagvaardingen werden op 24 november 2024 betekend aan de derde en vijfde beklaagde en op 6 januari 2025 aan de eerste, tweede en vierde beklaagde.

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De rechtbank stelt vast dat er vanaf 21 juni 2023 tot 21 februari 2024 gedurende 8 maanden een periode van stilstand is geweest.

Sinds de ontvangst van het proces-verbaal van verhoor van _____ d.d. 17 april 2024 heeft het nog bijna 7 maanden geduurd vooraleer het bevel tot dagvaarding werd opgesteld.

De rechtbank stelt vast dat er twee perioden van te lange en onverantwoorde stilstand hebben plaatsgevonden die niet aan de beklaagde te wijten zijn.

Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafordering kan uitspreken.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. De rechtbank is van oordeel dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet werd aangetast.

De ernst van de misdrijven brengen met zich mee dat het opleggen van een straf nog steeds maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk is en een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn.

Als passend rechtsherstel voor de overschrijding vermindert de rechtbank de opgelegde straf die zou opgelegd zijn als er geen overschrijding zou geweest zijn voor de beklaagde, reëel en meetbaar zoals hierna bepaald.

3.1.3. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, E, G en H zijn de uitdrukking van een en hetzelfde opzet zodat er slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De beklaagde moet meer dan ooit beseffen dat zij de bestaande reglementering strikt dient na te leven en dat zij haar eigen belangen niet boven het algemeen belang en het belang van anderen mag stellen.

Het verharden van de bodem met aangewalst steenpuin met de bedoeling om er bouwmaterialen op te plaatsen, het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van het terrein, het plaatsen van een publiciteitsbanner en publiciteitsvlaggen, het ontsieren van onroerend erfgoed zonder omgevingsvergunning getuigen in hoofde van de beklaagde van een totaal gebrek aan respect voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het onroerend erfgoed.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en de ernst van de feiten;
- het gebrek aan respect voor de morele, sociale en economische waarden in de samenleving;
- het feit dat de beklaagde haar eigen belangen boven het algemeen belang en het belang van anderen stelt;
- het gebrek aan respect voor de naleving van de reglementering betreffende de ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed;
- de maatschappelijke kosten die door de beklaagde veroorzaakt werden onder de vorm van de inzet van politiediensten met het oog op de handhaving van de reglementering;
- het feit dat er initiatieven werden genomen tot verwijdering van het aangewalst steenpuin;
- het blanco strafregister van de beklaagde.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden dan had de rechtbank een geldboete van 7.500,00

euro opgelegd.

Als passend rechtsherstel wordt een geldboete van 5.500,00 euro opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een effectieve geldboete voor de beklaagde een passende bestraf-fing is.

Er is geen reden om een geldboete met uitstel op te leggen.

Een geldboete moet van die aard zijn om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien, haar het noodzakelijke normbesef bij te brengen en haar ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke feiten te plegen.

3.2. Ten aanzien van

3.2.1. De beklaagde verzocht de rechtbank om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies heeft verleend, te gelasten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde gezien de aard en de ernst van de feiten. Daarenboven toont de beklaagde op geen enkele wijze aan dat een veroordeling haar economische werking zou aantasten op een wijze die niet in verhouding staat tot de aard en de ernst van de feiten.

3.2.2. De beklaagde stelt dat de redelijke termijn werd overschreden.

De eerste vaststellingen in het dossier dateren van 17 juni 2022 en werden door de verbalisant ruimtelijke ordening vermeld in het proces-verbaal van 21 juni 2022.

De herstellvordering werd op 13 december 2022 overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 21 juni 2023 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een navolgend proces-verbaal opgesteld.

Op 21 februari 2024 werd door de procureur des Konings aan _____ het verzoek gericht om over te gaan tot het verhoor van _____ en de persoon die deze persoon kan vertegenwoordigen.

Op 23 februari 2024 werden kadastrale bescheiden betreffende het onroerend goed opgevraagd.

Op 28 maart 2024 werd _____ verhoord en op 29 maart 2024 werd het proces-verbaal afgesloten.

Het proces-verbaal werd op 3 april 2024 overgemaakt en op 17 april 2024 ontvangen op het parket West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het bevel tot dagvaarding werd op 7 november 2024 opgesteld door de procureur des Konings.

De dagvaardingen werden op 24 november 2024 betekend aan de derde en vijfde beklaagde en op 6 januari 2025 aan de eerste, tweede en vierde beklaagde.

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De rechtbank stelt vast dat er vanaf 21 juni 2023 tot 21 februari 2024 gedurende 8 maanden een periode van stilstand is geweest.

Sinds de ontvangst van het proces-verbaal van verhoor van _____ d.d. 17 april 2024 heeft het nog bijna 7 maanden geduurd vooraleer het bevel tot dagvaarding werd opgesteld.

De rechtbank stelt vast dat er twee perioden van te lange en onverantwoorde stilstand hebben plaatsgevonden die niet aan de beklaagde te wijten zijn.

Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolg-ing de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafordering kan uitspreken.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. De rechtbank is van oordeel dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet werd aangetast.

De ernst van de misdrijven brengen met zich mee dat het opleggen van een straf nog steeds maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk is en een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn.

Als passend rechtsherstel voor de overschrijding vermindert de rechtbank de opgelegde straf die zou opgelegd zijn als er geen overschrijding zou geweest zijn voor de beklaagde, reëel en meetbaar zoals hierna bepaald.

3.2.3. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, G en H zijn de uitdrukking van een en hetzelfde opzet zodat er slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De beklaagde moet meer dan ooit beseffen dat zij de bestaande reglementering strikt dient na te leven en dat zij haar eigen belangen niet boven het algemeen belang en het belang van anderen mag stellen.

Het verharden van de bodem met aangewalst steenpuin met de bedoeling om er bouwmaterialen op te plaatsen, het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van het terrein, het plaatsen van heras-hekkens, het plaatsen van een publiciteitsbanner en publiciteitsvlaggen, het ontsieren van onroerend erfgoed zonder omgevingsvergunning getuigen in hoofde van de beklaagde van een totaal gebrek aan respect voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het onroerend erfgoed.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en de ernst van de feiten;
- het gebrek aan respect voor de morele, sociale en economische waarden in de samenleving;
- het feit dat de beklaagde haar eigen belangen boven het algemeen belang en het belang van anderen stelt;
- het gebrek aan respect voor de naleving van de reglementering betreffende de ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed;
- de maatschappelijke kosten die door de beklaagde veroorzaakt werden onder de vorm van de inzet van politiediensten met het oog op de handhaving van de reglementering;
- het feit dat er initiatieven werden genomen tot verwijdering van het aangewalst steenpuin;
- het blanco strafregister van de beklaagde.

De rechtbank weerhoudt de verzwarende omstandigheid zoals voorzien in artikel 6.2.1 laatste lid VCRO in hoofde van de beklaagde wat betreft de tenlasteleggingen A tot E.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden dan had de rechtbank een geldboete van 7.500,00 euro opgelegd.

Als passend rechtsherstel wordt een geldboete van 5.500,00 euro opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een effectieve geldboete voor de beklaagde een passende bestrafing is.

Er is geen reden om een geldboete met uitstel op te leggen.

Een geldboete moet van die aard zijn om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien, haar het noodzakelijke normbesef bij te brengen en haar ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke feiten te plegen.

3.3. Ten aanzien van

3.3.1. De beklaagde verzocht de rechtbank om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies heeft verleend, te gelasten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde gezien de aard en de ernst van de feiten. De beklaagde werd vier keer veroordeeld door de politierechtbank voor verkeersinbreuken. Daarenboven toont de beklaagde op geen enkele wijze aan dat een veroordeling zijn sociale declassering zou veroorzaken of zijn sociale reclassering zou belemmeren op een wijze die niet in verhouding staat tot de aard en de ernst van de feiten.

3.3.2. De beklaagde stelt dat de redelijke termijn werd overschreden.

De eerste vaststellingen in het dossier dateren van 17 juni 2022 en werden door de verbalisant ruimtelijke ordening vermeld in het proces-verbaal van 21 juni 2022.

De herstellvordering werd op 13 december 2022 overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 21 juni 2023 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een navolgend proces-verbaal opgesteld.

Op 21 februari 2024 werd door de procureur des Konings aan de _____ het verzoek gericht om over te gaan tot het verhoor van _____ en de persoon die deze persoon kan tegenwoordigen.

Op 23 februari 2024 werden kadastrale bescheiden betreffende het onroerend goed opgevraagd.

Op 28 maart 2024 werd _____ verhoord en op 29 maart 2024 werd het proces-verbaal afgesloten.

Het proces-verbaal werd op 3 april 2024 overgemaakt en op 17 april 2024 ontvangen op het parket West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het bevel tot dagvaarding werd op 7 november 2024 opgesteld door de procureur des Konings.

De dagvaardingen werden op 24 november 2024 betekend aan de derde en vijfde beklaagde en op 6 januari 2025 aan de eerste, tweede en vierde beklaagde.

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De rechtbank stelt vast dat er vanaf 21 juni 2023 tot 21 februari 2024 gedurende 8 maanden een periode van stilstand is geweest.

Sinds de ontvangst van het proces-verbaal van verhoor van _____ d.d. 17 april 2024 heeft het nog bijna 7 maanden geduurd vooraleer het bevel tot dagvaarding werd opgesteld.

De rechtbank stelt vast dat er twee perioden van te lange en onverantwoorde stilstand hebben plaatsgevonden die niet aan de beklaagde te wijten zijn.

Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgging de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafordering kan uitspreken.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. De rechtbank is van oordeel dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet werd aangetast.

De ernst van de misdrijven brengen met zich mee dat het opleggen van een straf nog steeds maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk is en een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn.

Als passend rechtsherstel voor de overschrijding vermindert de rechtbank de opgelegde straf die zou opgelegd zijn als er geen overschrijding zou geweest zijn voor de beklaagde, reëel en meetbaar zoals hierna bepaald.

3.3.3. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, G en H zijn de uitdrukking van een en hetzelfde opzet zodat er slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De beklaagde moet meer dan ooit beseffen dat hij de bestaande reglementering strikt dient na te leven en dat hij zijn eigen belangen niet boven het algemeen belang en het belang van anderen mag stellen.

Het verharden van de bodem met aangewalst steenpuin met de bedoeling om er bouwmaterialen op te plaatsen, het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van het terrein, het plaatsen van heras-hekkens, het plaatsen van een publiciteitsbanner en publiciteitsvlaggen, het ontsieren van onroerend erfgoed zonder omgevingsvergunning getuigen in hoofde van de beklaagde van een totaal gebrek aan respect voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het onroerend erfgoed.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en de ernst van de feiten;
- het gebrek aan respect voor de morele, sociale en economische waarden in de samenleving;
- het feit dat de beklaagde zijn eigen belangen boven het algemeen belang en het belang van anderen stelt;
- het gebrek aan respect voor de naleving van de reglementering betreffende de ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed;
- de maatschappelijke kosten die door de beklaagde veroorzaakt werden onder de vorm van de inzet van politiediensten met het oog op de handhaving van de reglementering;
- het feit dat er initiatieven werden genomen tot verwijdering van het aangewalst steenpuin;
- het strafverleden van de beklaagde.

De rechtbank weerhoudt de verzwarende omstandigheid zoals voorzien in artikel 6.2.1 laatste lid VCRO in hoofde van de beklaagde wat betreft de feiten van de tenlasteleggingen A tot en met E.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden dan had de rechtbank een geldboete van 3.500,00 euro opgelegd.

Als passend rechtsherstel wordt een geldboete van 2.500,00 euro opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een effectieve geldboete voor de beklaagde een passende bestraf-fing is.

Er is geen reden om een geldboete met uitstel op te leggen.

Een geldboete moet van die aard zijn om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien, hem het noodzakelijke normbesef bij te brengen en hem ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke feiten te plegen.

3.4. Ten aanzien van

3.4.1. De beklaagde verzocht de rechtbank om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies heeft verleend, te gelasten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde gezien de aard en de ernst van de feiten. Daarenboven toont de beklaagde op geen enkele wijze aan dat een veroordeling haar economische

werking zou aantasten op een wijze die niet in verhouding staat tot de aard en de ernst van de feiten.

3.4.2. De rechtbank stelt vast dat de eerste vaststellingen in het dossier dateren van 17 juni 2022 die door de verbalisant ruimtelijke ordening vermeld werden in het proces-verbaal van 21 juni 2022.

De herstellvordering werd op 13 december 2022 overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 21 juni 2023 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een navolgend proces-verbaal opgesteld.

Op 21 februari 2024 werd door de procureur des Konings aan _____ het verzoek gericht om over te gaan tot het verhoor van _____ en de persoon die deze persoon kan vertegenwoordigen.

Op 23 februari 2024 werden kadastrale bescheiden betreffende het onroerend goed opgevraagd.

Op 28 maart 2024 werd _____ verhoord en op 29 maart 2024 werd het proces-verbaal afgesloten.

Het proces-verbaal werd op 3 april 2024 overgemaakt en op 17 april 2024 ontvangen op het parket West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het bevel tot dagvaarding werd op 7 november 2024 opgesteld door de procureur des Konings.

De dagvaardingen werden op 24 november 2024 betekend aan de derde en vijfde beklaagde en op 6 januari 2025 aan de eerste, tweede en vierde beklaagde.

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De rechtbank stelt vast dat er vanaf 21 juni 2023 tot 21 februari 2024 gedurende 8 maanden een periode van stilstand is geweest.

Sinds de ontvangst van het proces-verbaal van verhoor van _____ d.d. 17 april 2024 heeft het nog bijna 7 maanden geduurd vooraleer het bevel tot dagvaarding werd opgesteld.

De rechtbank stelt vast dat er twee perioden van te lange en onverantwoorde stilstand hebben plaatsgevonden die niet aan de beklaagde te wijten zijn.

Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgning de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafordering kan uitspreken.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. De rechtbank is van oordeel dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet werd aangetast.

De ernst van de misdrijven brengen met zich mee dat het opleggen van een straf nog steeds maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk is en een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn.

Als passend rechtsherstel voor de overschrijding vermindert de rechtbank de opgelegde straf die zou opgelegd zijn als er geen overschrijding zou geweest zijn voor de beklaagde, reëel en meetbaar zoals hierna bepaald.

3.4.3. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, G en H zijn de uitdrukking van een en hetzelfde opzet zodat er slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De beklaagde moet meer dan ooit beseffen dat zij de bestaande reglementering strikt dient na te leven en dat zij haar eigen belangen niet boven het algemeen belang en het belang van anderen mag stellen.

Het verharden van de bodem met aangewalst steenpuin met de bedoeling om er bouwmaterialen op te plaatsen, het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van het terrein, het plaatsen van heras-hekkens, het plaatsen van een publiciteitsbanner en publiciteitsvlaggen, het ontsieren van onroerend erfgoed zonder omgevingsvergunning getuigen in hoofde van de beklaagde van een totaal respect aan gebrek voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het onroerend erfgoed.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en de ernst van de feiten;
- het gebrek aan respect voor de morele, sociale en economische waarden in de samenleving;
- het feit dat de beklaagde haar eigen belangen boven het algemeen belang en het belang van anderen stelt;
- het gebrek aan respect voor de naleving van de reglementering betreffende de ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed;
- de maatschappelijke kosten die door de beklaagde veroorzaakt werden onder de vorm van de inzet van politiediensten met het oog op de handhaving van de reglementering;
- het feit dat er initiatieven werden genomen tot verwijdering van het aangewalst steenpuin;
- het strafverleden van de beklaagde die twee keer werd veroordeeld door de politie-rechtbank.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden dan had de rechtbank een geldboete van 5.500,00 euro opgelegd.

Als passend rechtsherstel wordt een geldboete van 4.000,00 euro opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een effectieve geldboete voor de beklaagde een passende bestrafing is.

Er is geen reden om een geldboete met uitstel op te leggen.

Een geldboete moet van die aard zijn om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien, haar het noodzakelijke normbesef bij te brengen en haar ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke feiten te plegen.

3.5. Ten aanzien van

3.5.1. De beklaagde verzocht de rechtbank om de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie negatief advies heeft verleend, te gelasten.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de beklaagde gezien de aard en de ernst van de feiten. Daarenboven toont de beklaagde op geen enkele wijze aan dat een veroordeling zijn sociale declassering zou veroorzaken of zijn sociale reclassering zou belemmeren op een wijze die niet in verhouding staat tot de aard en de ernst van de feiten.

3.5.2. De rechtbank stelt vast dat de eerste vaststellingen in het dossier dateren van 17 juni 2022 die door de verbalisant ruimtelijke ordening vermeld werden in het proces-verbaal van 21 juni 2022.

De herstellvordering werd op 13 december 2022 overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 21 juni 2023 werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een navolgend proces-verbaal opgesteld.

Op 21 februari 2024 werd door de procureur des Konings aan _____ het verzoek gericht om over te gaan tot het verhoor van _____ en de persoon die deze persoon kan tegenwoordigen.

Op 23 februari 2024 werden kadastrale bescheiden betreffende het onroerend goed opgevraagd.

Op 28 maart 2024 werd _____ verhoord en op 29 maart 2024 werd het proces-verbaal afgesloten.

Het proces-verbaal werd op 3 april 2024 overgemaakt en op 17 april 2024 ontvangen op het parket West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het bevel tot dagvaarding werd op 7 november 2024 opgesteld door de procureur des Konings.

De dagvaardingen werden op 24 november 2024 betekend aan de derde en vijfde beklaagde en op 6 januari 2025 aan de eerste, tweede en vierde beklaagde.

De zaak werd ingeleid op de zitting van 3 februari 2025.

De rechtbank stelt vast dat er vanaf 21 juni 2023 tot 21 februari 2024 gedurende 8 maanden een periode van stilstand is geweest.

Sinds de ontvangst van het proces-verbaal van verhoor van _____ d.d. 17 april 2024 heeft het nog bijna 7 maanden geduurd vooraleer het bevel tot dagvaarding werd opgesteld.

De rechtbank stelt vast dat er twee perioden van te lange en onverantwoorde stilstand hebben plaatsgevonden die niet aan de beklaagde te wijten zijn.

Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafordering kan uitspreken.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. De rechtbank is van oordeel dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagde niet werd aangetast.

De ernst van de misdrijven brengen met zich mee dat het opleggen van een straf nog steeds maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk is en een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn.

Als passend rechtsherstel voor de overschrijding vermindert de rechtbank de opgelegde straf die zou opgelegd zijn als er geen overschrijding zou geweest zijn voor de beklaagde, reëel en meetbaar zoals hierna bepaald.

3.5.3. De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, G en H zijn de uitdrukking van een en hetzelfde opzet zodat er slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De beklaagde moet meer dan ooit beseffen dat hij de bestaande reglementering strikt dient na te leven en dat hij zijn eigen belangen niet boven het algemeen belang en het belang van anderen mag stellen.

Het verharden van de bodem met aangewalst steenpuin met de bedoeling om er bouwmaterialen op te plaatsen, het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van het terrein, het plaatsen van heras-hekkens, het plaatsen van een publiciteitsbanner en publiciteitsvlaggen, het ontsieren van onroerend erfgoed zonder omgevingsvergunning getuigen in hoofde van de beklaagde van een totaal gebrek aan respect voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het onroerend erfgoed.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en de ernst van de feiten;
- het gebrek aan respect voor de morele, sociale en economische waarden in de samenleving;
- het feit dat de beklaagde zijn eigen belangen boven het algemeen belang en het belang van anderen stelt;
- het gebrek aan respect voor de naleving van de reglementering betreffende de ruimtelijke

- ordening en onroerend erfgoed;
- de maatschappelijke kosten die door de beklaagde veroorzaakt werden onder de vorm van de inzet van politiediensten met het oog op de handhaving van de reglementering;
 - het feit dat er initiatieven werden genomen tot verwijdering van het aangewalst steenpuin;
 - het strafverleden van de beklaagde.

Indien de redelijke termijn niet was overschreden dan had de rechtbank een geldboete van 2.500,00 euro opgelegd.

Als passend rechtsherstel wordt een geldboete van 1.250,00 euro opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een effectieve geldboete voor de beklaagde een passende bestrafing is.

Er is geen reden om een geldboete met uitstel op te leggen.

Een geldboete moet van die aard zijn om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien, hem het noodzakelijke normbesef bij te brengen en hem ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke feiten te plegen.

4. HERSTELVORDERING

4.1. Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd per aangetekende brief d.d. 7 oktober 2022 aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering advies gevraagd over de herstellvordering.

Het gevorderde herstel in de oorspronkelijke staat houdt in:

- het verwijderen van de aangebrachte steenslagverharding en het herstel van het natuurlijk reliëf;
- verwijderen van de afsluiting;
- verwijderen van de aangebrachte reclame, vlaggenmast en aankondiging project;
- verwijdering van de afbraakmaterialen naar een daartoe erkende inrichting,

onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

4.2. Op 17 november 2022 verleende de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering positief advies voor de gevorderde herstelmaatregel.

4.3. De herstellvordering werd op 13 december 2022 ingeleid bij de procureur des Konings West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de beklaagden te veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een door de rechter vastgestelde termijn onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

4.4. Sinds 1 maart 2018 is artikel 6.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van toepassing.

Artikel 6.3.1.§1. bepaalt:

*" Naast de straf beveelt de rechtbank ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken.
Dat gebeurt met inachtneming van de volgende rangorde:*

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn."

4.5. Uit het navolgend proces-verbaal d.d. 3 april 2023 blijkt dat _____, verbalisant ruimtelijke ordening, zich ter plaatse in aanwezigheid van _____ naar het terrein begeven had. Zij stelde vast dat het terrein deels werd afgegraven. Zij zag dat het terrein nog bezaaid lag met steenpuin. Er was geen sprake van een deugdelijk herstel. Zij zag dat de vlaggenmasten, afsluiting en publiciteit nog steeds aanwezig waren op het terrein. Hiervoor was nog geen omgevingsvergunning afgeleverd (stukken 92 tot 95).

Per brief d.d. 30 maart 2023 werden

aangemaand om het terrein in zijn oorspronkelijke staat te herstellen, namelijk het verwijderen van alle steenpuin van het terrein, het verwijderen van de afsluiting en publiciteit (stukken 96 tot 98).

Op 21 juni 2023 stelde _____, verbalisant ruimtelijke ordening, vast dat de bodemtoestand van het terrein ongewijzigd was gebleven sinds zijn plaatsbezoek van 18 januari 2023.

Hij stelde achtergebleven steenpuin vast over de ganse oppervlakte van het terrein. Het reeds afgegraven steenpuin lag nog steeds verzameld aan de zuidzijde van het terrein.

De vlaggen met publiciteit waren niet langer aanwezig. De betonnen sokkels waarin de vlaggenstokken in zaten waren wel nog aanwezig. De publiciteitsinrichting was niet langer aanwezig (stukken 99 tot 103).

Op 15 maart 2024 deed _____ aanvullende vaststellingen op het terrein.

Het volledige terrein was afgesloten met heras-hekkens.

De publiciteitsinrichting was volledig verwijderd. De vlaggen met publiciteit waren verwijderd.

De betonnen sokkels van de vlaggen waren wel nog aanwezig.

De verharding was ongewijzigd gebleven. Over het ganse terrein was er achtergebleven steenpuin waar te nemen.

De beklaagden stellen dat zij het terrein in de oorspronkelijke staat hebben hersteld.

Zij betogen dat zij alle aangevoerde steenpuin hebben afgegraven tot op het oorspronkelijke maaiveld en hebben verwijderd.

De nog aanwezige stenen zijn te wijten aan de verstoorde ondergrond.

De beklaagden stellen dat de zogenaamde resterende verharding geen ruimtelijke implicatie kan hebben.

Zij betogen dat de omheining een tijdelijk karakter heeft en onredelijk is.

4.6. De vordering tot het verwijderen van de aangebrachte reclame, vlaggenmast en aankondiging project.

De rechtbank stelt vast dat de vlaggenstokken en de publiciteitsinrichting reeds werd verwijderd.

De herstellenvordering is wat dit onderdeel betreft zonder voorwerp.

4.7. De vordering tot het verwijderen van de afsluiting en tot verwijdering van de afbraakmaterialen naar een daartoe erkende inrichting.

De betonnen sokkels van de vlaggen waren blijkbaar nog aanwezig tijdens de laatste vaststelling. Het bewijs ligt momenteel niet voor dat de afbraakmaterialen, de betonnen sokkels van de vlaggen en de afsluitingen verwijderd werden.

De uitgevoerde werken zijn volledig in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Zij werden zonder omgevingsvergunning uitgevoerd.

Uit het strafdossier blijkt dat aan _____ bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van _____ een omgevingsvergunning werd verleend voor de tijdelijke plaatsing van een nieuwe omheining met robiniapalen rond het onbebouwd terrein gelegen _____, kadastraal bekend als _____.

Het bewijs ligt niet voor dat deze omheining werd geplaatst en dat de heras-hekkens werden verwijderd.

Het herstel is noodzakelijk voor het vrijwaren van de goede ruimtelijke ordening en is niet onredelijk. De overwegingen van de beklaagden zijn ter zake niet dienend.

Latere en nog niet definitieve ontwikkelingen betreffende het perceel doen hieraan geen afbreuk.

De rechtbank bepaalt een termijn van 4 maanden om de herstelwerkzaamheden uit te voeren.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is noodzakelijk.

De rechtbank bepaalt de dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelwerkzaamheden voor elke beklaagde afzonderlijk met uitsluiting van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W.

Het college van burgemeester en schepenen van _____ en de gemeentelijke stedenbouwkundig inspecteur worden gemachtigd om het gevorderde herstel ambtshalve uit te voeren voor het geval de beklaagden in gebreke zouden blijven en om de kosten op hen te verhalen.

Om de verdere vertraging in de uitvoering van het herstel te vermijden wordt het vonnis uitvoerbaar verklaard bij voorraad.

4.8. De vordering tot het verwijderen van de aangebrachte steenslagverharding en het herstel van het natuurlijk reliëf.

De derde beklaagde legde een verkennend vooronderzoek d.d. 5 september 2022 uitgevoerd door _____ met zetel te _____ voor wat betreft de site gelegen te _____ (stuk 1 derde beklaagde).

Op het volledige terrein werden er 15 boringen uitgevoerd.

De boringen 5 tot 15 zijn relevant voor het desbetreffend terrein.

De boordiepte bedroeg telkens 550 cm onder het maaiveld, waarbij de eerste liner een diepte van 100 cm vertegenwoordigde en de daarop volgende liners telkens 150 cm.

Uit het landschappelijk bodemonderzoek blijkt dat aan de top van de boringen een verharde laag werd aangetroffen. In de meeste boringen werd een antropogeen verstoord en opgebracht pakket aangetroffen.

In boring 7 en 13 werd onder de antropogene ophoping een tweede verhoging aangetroffen die bestond uit steenslag, baksteen en sporadisch glafragmenten.

De boringen werden uitgevoerd op 1 en 2 augustus 2022, namelijk vooraleer de beklaagden de aangebrachte steenpuinlaag afgegraven en verwijderd hebben.

In het verslag wordt gesteld dat het terrein onderdeel is geweest van werken.

Vermoedelijk gebeurde dit op het einde van de vorige eeuw bij de aanleg van het _____ en het verhardten van het plangebied.

Het is echter niet duidelijk in welke mate de top van het duinzand werd geraakt, het is niet uitgesloten dat er zich nog archeologische resten bevinden op dit niveau.

Uit de foto's d.d. 15 maart 2024 van het terrein gemaakt door de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt naar het oordeel van de rechtbank dat de bovenlaag van de grond op een ruime diepte werd afgegraven en dat het aangevoerde steenpuin werd verwijderd.

Wat het hier en daar achtergebleven steenpuin betreft is het naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aangetoond dat dit uitsluitend te wijten is aan de handelingen gesteld door of voor rekening van de beklaagden.

Uit het strafdossier blijkt niet dat de bodem van het desbetreffend terrein vóór de aanvang van de werkzaamheden op alle plaatsen uitsluitend uit zand bestond en dat er geen restanten van steenpuin aanwezig waren.

Het voorgelegde verslag van _____ toont aan dat op bepaalde plaatsen slechts op een diepte van 50 cm en 100 cm opgebracht zand werd aangetroffen.

De rechtbank is in de gegeven omstandigheden van oordeel dat het gevorderd herstel tot het verwijderen van het steenpuin en het herstel van het natuurlijk reliëf ongegrond is.

B. OP BURGERLIJK GEBIED

1. De vordering van de burgerlijke partij

1.1. De burgerlijke partij vordert 1,00 euro provisionele morele schadevergoeding wegens de feiten van de tenlasteleggingen.

De vordering wordt gesteld ten aanzien van _____ en _____

1.2. De vordering ten aanzien van _____

De vordering is onontvankelijk ten aanzien van _____ aangezien _____ niet vervolgd wordt in huidige strafprocedure.

1.3. De vordering ten aanzien van _____

Om aanspraak te kunnen maken op schadeloosstelling is vereist dat de burgerlijke partij persoonlijk schade heeft geleden.

Alleen degene die de schade heeft geleden kan hiervoor vergoeding vragen.

De burgerlijke partij toont niet aan dat hij door de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen persoonlijk schade heeft geleden.

De burgerlijke partij beschikt niet over een belang in de zin van art. 17 Ger.W. om een rechtsvordering te kunnen instellen.

De vordering is onontvankelijk.

2. De vordering van de burgerlijke partij

2.1. De burgerlijke partij vordert 1,00 euro provisionele morele schadevergoeding wegens de feiten van de tenlasteleggingen

De vordering wordt gesteld ten aanzien van _____

2.2. Om aanspraak te kunnen maken op schadeloosstelling is vereist dat de burgerlijke partij persoonlijk schade heeft geleden.

Alleen degene die de schade heeft geleden kan hiervoor vergoeding vragen.

De burgerlijke partij toont niet aan dat hij door de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen persoonlijk schade heeft geleden.

De burgerlijke partij beschikt niet over een belang in de zin van art. 17 Ger.W. om een rechtsvordering te kunnen instellen.

De vordering is onontvankelijk.

De eventuele overige burgerlijke belangen worden ambtshalve bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV. aangehouden.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen, alsook de artikelen

- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering
- 38, 40, 65, 66, 79, 80 Sw.
- 1 Wet 05.03.1952
- 29 Wet 1.8.1985

OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklaagde

Verbetert de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 5 mei 2020 tot 15 september 2022'

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en F voor niet bewezen.
Spreekt vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A en F.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, E, G en H voor bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 44.000,00 euro, namelijk 5.500,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Veroordeelt tot betaling van het bedrag van **250,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 90 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **62,37 euro.**

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de tweede beklaagde

Verbeter de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 5 mei 2020 tot 15 september 2022'

Verklaart de feiten van de tenlastelegging F voor niet bewezen.
Spreekt vrij voor de feiten van de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, G en H voor nv bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 44.000,00 euro, namelijk 5.500,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Veroordeelt tot betaling van het bedrag van **250,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 90 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **62,37 euro.**

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijksbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de derde beklaagde

Verbeter de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 5 mei 2020 tot 15 september 2022'

Verklaart de feiten van de tenlastelegging F voor niet bewezen.
Spreekt vrij voor de feiten van de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, G en H voor bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 20.000,00 euro, namelijk 2.500,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Veroordeelt tot betaling van het bedrag van **250,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 90 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **62,37 euro.**

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het

begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de vierde beklaagde

Verbetert de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 9 juni 2022 tot 15 september 2022'

Verklaart de feiten van de tenlastelegging F voor niet bewezen.
Spreekt vrij voor de feiten van de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, G en H voor bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 32.000,00 euro, namelijk 4.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Veroordeelt tot betaling van het bedrag van **250,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 90 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **62,37 euro**.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de vijfde beklaagde

Verbetert de incriminatieperiode van de feiten van de tenlasteleggingen G en H als volgt

' te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 9 juni 2022 tot 15 september 2022'

Verklaart de feiten van de tenlastelegging F voor niet bewezen.
Spreekt vrij voor de feiten van de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, G en H voor bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot **een geldboete van 10.000,00 euro, namelijk 1.250,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 50 dagen.

Veroordeelt tot betaling van het bedrag van **250,00 euro**, namelijk 25,00 euro verhoogd met 90 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van

62,37 euro.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Gerechtskosten

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten van **423,03 euro.**

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering tot verwijdering van de vlaggenstokken en de publiciteitsinrichting zonder voorwerp.

Verklaart de herstellvordering tot verwijdering van het steenpuin en het herstel van het reliëf van het terrein ongegrond.

Beveelt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat op het perceel gelegen te , kadastraal gekend door het verwijderen van de afbraakmaterialen, de betonnen sokkels van de vlaggen en de Heras-afsluitingen

en dit binnen de termijn van **4 maanden** vanaf het definitief worden van het vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door elke veroordeelde afzonderlijk namelijk een dwangsom zal worden verbeurd van **500,00 euro per dag vertraging** in nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 4 maanden vanaf het definitief worden van huidig vonnis.

Sluit een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W. uitdrukkelijk uit.

Machtigt voor zover geen gunstig gevolg wordt gegeven aan boven vermeld bevel binnen de termijn van 4 maanden na het definitief worden van huidig vonnis het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende en de gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur van ambtswege om in de uitvoering ervan te kunnen voorzien op kosten van de veroordeelden

Verklaart het vonnis uitvoerbaar wat het opgelegde herstel betreft.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij onontvankelijk.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij onontvankelijk.

Houdt de eventuele overige burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken in het Nederlands in openbare terechtzitting behandeld.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 2 februari 2026 door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17:

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier